

Криеше се той въ землянката си нощемъ, а презъ деня, когато слънцето грѣше, излизаше и сѣдаше на камъка предъ дупката, или пъкъ събираше ягоди, сливи, гъби, слама, папратъ и шума, да си постила вътре за спане. Понѣкога се свре вътре и не излиза. Ако нѣкой го викне, не се обажда. Надникнатъ, а той рѣмжи отвътре като раненъ звѣръ.

Разни приказки за него сновѣха по пжтеката, отъ землянката му до село и оттамъ — по всички страни:

- Въ дупка живѣе като малугеръ.
- Лежи на папратъ и шума.
- Нощемъ го виждали край чешмата.
- Бѣга отъ хората.
- Храна и дрехи му носятъ Геровци.
- Геровци на изполица му работятъ нивитѣ и му сѣкатъ гората.
- Кемери жълтици крие.
- Пуши прѣстена луличка.
- Геровци му носятъ тютюнъ и хлѣбъ.
- Дрипи висятъ по него.
- Кожа и кокали е станалъ.
- Йонда яде корени.
- Много говори Йонда.
- Светия.
- Йонда се вампирясалъ.
- Йонда спи съ змии.
- Йонда говори съ самодиви.

Млади и стари думаха, думаха за него, па се улисаха въ работа и грижи и го забравиха.